

بررسی تطابق ساختار پیشنهادی «معاونت فرهنگی پژوهشکده گندی شاپور» و ادارات شش‌گانه زیرمجموعه آن با قانون اهداف و وظایف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (مصوب ۱۳۶۵) و سایر اصول و قوانین جمهوری اسلامی ایران است.

تهیه و تنظیم: بهادر سوری

مقدمه:

بسیاری از اهداف و وظایف پیشنهادی برای ادارات مختلف وابسته به معاونت فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، در وضعیت کنونی، با موانع بنیادین حقوقی و ساختاری مواجه‌اند. این موانع، یا ناشی از تعارض صریح با مبانی قانونی موجود هستند، یا از خلأهای عمیق قانونی و نبود مجوزهای الزام‌آور برای اجرای چنین اهدافی در چارچوب حاکمیت فعلی سرچشمه می‌گیرند. از همین رو، هرگونه بازنگری یا پیشنهاد سازمانی نیازمند تحلیل دقیق محیطی است که بتواند روابط میان ظرفیت‌ها و محدودیت‌های واقعی را تبیین کند.

این تحلیل‌ها در حالت معمول بر اساس مأموریت‌ها و اهداف فعلی معاونت فرهنگی صورت می‌گیرد؛ اهدافی که عمدتاً حول محور «ترویج فرهنگ اسلامی»، «صیانت از ارزش‌های دینی» و «مصون‌سازی جامعه از نفوذ فرهنگ بیگانه» تعریف شده‌اند. اما در این پژوهش، هدف ما ارائه خوانشی کاملاً متفاوت و مدرن از محیط فرهنگی ایران است-خوانشی که به‌جای بازتولید چارچوب‌های رسمی موجود، بر **اصول فکری مدرن و هویت ایرانی-مدرن** تکیه دارد.

در این چارچوب جایگزین، گرایش‌ات مذهبی-ایدئولوژیک حاکم بر وزارتخانه نه به عنوان مزیت یا جهت‌گیری محوری، بلکه به عنوان **عوامل بازدارنده** (در بخش ضعف‌ها و تهدیدها) تلقی شده و نقش آنها در محدودسازی پویایی فرهنگی، نوآوری، و تعامل با جهان معاصر مورد توجه قرار می‌گیرد. این تغییر زاویه نگاه، امکان آن را فراهم می‌کند که وضعیت کنونی فرهنگ ایران نه از منظر سیاست‌گذاری رسمی، بلکه از دیدگاه پروژه‌های کلان‌تر یعنی **پروژه گندی شاپور**، مورد بررسی قرار گیرد؛ پروژه‌ای که می‌کوشد چشم‌اندازی استراتژیک، آینده‌نگر و مبتنی بر پیوند بین سنت‌های عمیق ایرانی و الزامات جهان مدرن ارائه دهد.

بنابراین، تحلیل پیش‌رو تلاشی است برای بازتعریف موقعیت معاونت فرهنگی در محیط فرهنگی، اجتماعی امروز ایران، با تکیه بر مفروضاتی که به‌طور بنیادین با گفتمان مسلط موجود متفاوت‌اند. این رویکرد، چارچوبی تحلیلی فراهم می‌آورد که از خلال آن

می‌توان ظرفیت‌ها، محدودیت‌ها، فرصت‌ها و تهدیدهای واقعی را، صرف‌نظر از ملاحظات ایدئولوژیک رسمی، بازشناسی و ارزیابی کرد.

نقاط قوت قوانین فعلی در برابر میهن‌دوستی مدرن

منظور از نقاط قوت، آن دسته از قوانینی است که می‌توانند حتی در چارچوب فعلی، از یکپارچگی ملی، میراث فرهنگی غیردینی و منابع عمومی حفاظت کنند.

مورد	قوت قوانین فعلی در مقایسه با میهن‌دوستی مدرن	توجیه (همسویی با اهداف گندی‌شاپور)
۱. حفاظت از میراث غیردینی	قوانین حمایت از میراث فرهنگی (آثار باستانی)، به ویژه آثار پیش از اسلام و غیردینی.	این قوانین، سرمایه مادی لازم برای احیای هویت تمدنی را حفظ می‌کنند. میراث فیزیکی (پرسه پلیس، تخت سلیمان و...) فارغ از ایدئولوژی حاکم، پشتوانه عینی میهن‌دوستی تمدن‌محور است.
۲. حمایت از زبان و خط فارسی	قانون ممنوعیت استفاده از واژگان بیگانه و وظایف فرهنگستان زبان و ادب فارسی.	این قوانین اگرچه با ابزارهای سنتی عمل می‌کنند، اما مستقیماً از زبان فارسی (به عنوان رکن اصلی هویت ملی و تمدنی) در برابر هجوم لغات بیگانه (یکی از تهدیدات در فضای مجازی) محافظت می‌کنند.
۳. حفظ یکپارچگی ارضی و ملی	قوانین مرتبط با امنیت ملی و تمامیت ارضی و تعریف حدود و وظایف نهادهای نظامی و امنیتی.	این قوانین، ساختار جغرافیایی و سیاسی لازم برای تداوم ملت-دولت ایرانی را حفظ می‌کنند. میهن‌دوستی مدرن نیازمند یک سرزمین و ملت واحد برای اجرا است.
۴. تمرکز بر تولید دانش بومی	قوانین بالادستی تأکیدکننده بر بومی‌سازی علوم و فناوری و کاهش وابستگی.	این رویکرد، در صورت هدایت صحیح، می‌تواند ظرفیت‌ها را به سمت تولید دانش تمدنی (اداره مطالعات آثار) و تکنولوژی‌های نوین سوق دهد.

۵. زیرساخت‌های حقوقی ارتباطات خارجی	وجود ساختار حقوقی وزارت امور خارجه برای دیپلماسی فرهنگی و امضای تفاهمنامه‌های بین‌المللی.	این ساختار (اگرچه با هدف فعلی عمل می‌کند) می‌تواند در آینده برای همگرایی فرهنگی با جهان غرب (اداره همگرایی)، تبادل استاد، و حضور در کنوانسیون‌های علمی جهانی مورد استفاده قرار گیرد.
-------------------------------------	---	--

نقاط ضعف قوانین فعلی در برابر میهن‌دوستی مدرن

این نقاط ضعف، عمده‌ترین موانع قانونی و ساختاری در برابر اهداف اصلی پروژه گندی‌شاپور، یعنی **(خردگرایی، آزادی فردی و مدرن‌سازی)** هستند.

مورد	ضعف قوانین فعلی در مقایسه با میهن‌دوستی مدرن	توجیه (تضاد با اهداف گندی‌شاپور)
۱. مبنای فقهی در برابر مبنای خردگرا	اصل دوم و چهارم قانون اساسی و تمام قوانین مبتنی بر نظریه ولایت مطلقه فقیه و مبانی شرعی.	این قوانین عملاً خردگرایی و حق انتخاب فردی را تحت‌الشعاع قرار می‌دهند. تضاد اصلی پروژه گندی‌شاپور (احیای تفکر تمدنی) با ایدئولوژی حاکم در اینجاست (ضعف W1).
۲. خلأ کپی‌رایت و مالکیت فکری	عدم عضویت و تصویب قوانین جامع مالکیت فکری بین‌المللی (حقوق مؤلف).	این خلأ قانونی، اقتصاد فرهنگ و خلاقیت نخبگان (قوت S2) را تضعیف می‌کند و همگرایی فرهنگی با جهان غرب و جذب سرمایه خارجی را ناممکن می‌سازد.
۳. محدودیت‌های آزادی بیان و رسانه‌ها	قانون مطبوعات و قوانین نظارت بر اینترنت و محتوا (ممیزی و سانسور).	این قوانین با ایجاد شکاف عمیق میان تولیدکننده و نهاد حاکم، مستقیماً با آزادی‌های مدنی و فکری که زیربنای یک جامعه مدرن و مدنی هستند، در تضادند.

این قوانین فقدان یک نهاد مدنی مدرن قدرتمند را تشدید می‌کنند، در نتیجه، حکمرانی مشارکتی و شبکه‌سازی فرهنگی غیرقابل تحقق می‌شود.	قوانین و آیین‌نامه‌های سخت‌گیرانه برای تشکیل و نظارت بر سازمان‌های مردم‌نهاد (NGOs).	۴. عدم استقلال نهادهای مدنی
این قوانین، مهم‌ترین پتانسیل تحول را به یک نیروی منزوی و ناراضی تبدیل می‌کنند، در حالی که میهن‌دوستی مدرن نیازمند مشارکت فعال این نسل در ساختار است.	قوانین مربوط به گشت ارشاد، حجاب اجباری، و سبک زندگی که مستقیماً بر پتانسیل بالای نیروی جوان تمرکز دارد.	۵. تمرکز بیش از حد بر نظارت بر جوانان

تضادهای کلیدی و مشکلات قانونی ساختار کنونی

وظایف پیشنهادی ادارات معاونت فرهنگی، به‌ویژه در محورهای هویتی، مذهبی، و سیاست‌گذاری بین‌المللی، مستقیماً با «قانون اهداف و وظایف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی» و اصول قانون اساسی تضاد دارند.

۱. اداره مطالعات آثار و منابع تمدن ایرانی

وظیفه پیشنهادی	تضاد یا مشکل قانونی
تأکید بر گسترش فرهنگی آیین زرتشتی برای جایگزینی فرهنگ اسلامی	تضاد صریح با قانون و اصل دوم قانون اساسی (مبانی اعتقادی): هدف اصلی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در ماده ۱ قانون اهداف و وظایف، «رشد فضائل اخلاقی بر اساس ایمان و تقوی» و «رواج فرهنگ و هنر اسلامی» است. ترویج جایگزینی فرهنگ اسلامی با هر آیین دیگری، یک تضاد بنیادی با مأموریت رسمی وزارتخانه و نظام حقوقی ایران دارد.
هدایت تاریخ‌نویسی مدرن و تاریخ‌نگاری منطبق بر خردگرایی، مدرنیته، و هویت فرهنگ و تمدن ایرانی	تضاد با مبانی ایدئولوژیک: قانون اهداف وزارتخانه، چارچوب سیاست‌های رسمی نظام جمهوری اسلامی در زمینه فرهنگ عمومی را تعیین می‌کند. جهت‌دهی به تاریخ‌نگاری در تضاد با روایت رسمی و ارزش‌های اسلامی (مانند تضعیف جایگاه دوران اسلامی)، با مبانی ایدئولوژیک و سیاسی حاکمیت سازگار نیست و می‌تواند مغایر با مبانی اسلام و حقوق عمومی تلقی شود (بر اساس اصل ۲۴ قانون اساسی در مورد مطبوعات).

تفسیر و بررسی مفاهیم ایرانی مانند ایرانشهر، پان ایرانیسم، مشروطیت و نظام پادشاهی	عدم وجود مجوز یا تضاد سیاسی-امنیتی: این فعالیت‌ها در حوزه‌ی سیاسی و امنیتی قرار می‌گیرند. در ساختار موجود، تحلیل مفاهیمی چون «پان ایرانیسم» و «نظام پادشاهی» در یک نهاد دولتی فرهنگی، به دلیل بار سیاسی و امنیتی بالا، نیازمند مجوزهای خاص از نهادهای فرادستی (مانند شورای عالی امنیت ملی) بوده و در صورت تضاد با مبانی نظام، می‌تواند ممنوع تلقی شود.
--	--

۲. اداره شبکه‌سازی فرهنگی و نهادهای مدنی مدرن

وظیفه پیشنهادی	تضاد یا مشکل قانونی
توسعه و توانمندسازی نهادهای مدنی مدرن (NGOهای فرهنگی، انجمن‌های هنری، گروه‌های داوطلبانه)	خلاء قانون جامع «جامعه مدنی/انجمن‌ها»: هرچند تأسیس انجمن‌ها و تشکلهای طبق قانون اساسی آزاد است، اما اداره‌ای با مأموریت «توانمندسازی نهادهای مدنی نوگرا» و «استانداردسازی و نظارت غیرمتمرکز» که به‌صراحت به شبکه‌سازی فعال جامعه مدنی اشاره دارد، نیازمند قانونی جامع‌تر از قانون اهداف وزارت ارشاد و قانون احزاب و جمعیت‌ها است. در ساختار موجود، این بخش در چنبره نظارت‌های امنیتی و اداری قرار دارد و اختیارات وسیع وزارتخانه برای «توانمندسازی مدرن» وجود ندارد.
احیای سالنامه زرتشتی و جلالی و حل و فصل جشن و آیین‌های ایرانی-زرتشتی	عدم تطابق با تقویم رسمی و مأموریت مذهبی وزارت: تقویم رسمی کشور هجری شمسی است. هدف وزارت ارشاد ترویج فرهنگ اسلامی است (ماده ۱ قانون). در حالی که به موجب قانون، امور اقلیت‌های مذهبی توسط نهادهای مخصوص خودشان اداره می‌شود، «احیای و حل و فصل آیین‌ها» توسط یک اداره دولتی با محوریت زرتشتی، خارج از مأموریت قانونی و شرعی وزارتخانه تعریف می‌شود و با تقویم رسمی کشور تضاد دارد.

۳. اداره ادبیات، اسطوره‌شناسی و هویت ایرانی

وظیفه پیشنهادی	تضاد یا مشکل قانونی
بازسازی هویت ملی بر اساس عناصر مشترک: آزادی خواهی، خردگرایی، احترام به زن، میهن دوستی، اخلاق جوانمردی... (بدون قید اسلامی)	خلاء قانون هویت ملی غیرایدئولوژیک: هویت ملی تعریف شده در قانون اساسی، بر پایه های اسلامی استوار است (اصل ۲ و ۳). اداره ای که هویت را صرفاً بر اساس مفاهیم فرهنگی-سکولار و پیشامدرن ایرانی بازسازی کند، از چارچوب ایدئولوژیک حاکمیت فاصله می گیرد و ممکن است با مأموریت های ابلاغی شورای عالی انقلاب فرهنگی و اصول قانون اساسی تضاد یابد.
رصد و مقابله با تحریفات هویتی که هویت ایرانی را تضعیف می کنند، یا بقای ملیت ایرانی را تهدید می کنند	تداخل با وظایف امنیتی و اطلاعاتی: «رصد و مقابله با تحریفات هویتی» (به ویژه در ابعاد تهدید بقای ملیت) فراتر از وظایف فرهنگی-هنری وزارت ارشاد و در حیطه وظایف وزارت اطلاعات و شورای عالی امنیت ملی قرار می گیرد و وزارتخانه مجاز به ایفای نقش پلیسی در این سطح نیست.

۴. اداره صنعت چاپ و تولیدات راهبردی و فرهنگی

وظیفه پیشنهادی	تضاد یا مشکل قانونی
نظارت بر رعایت حق مؤلف و جلوگیری از چاپ غیرقانونی	خلاء قانونی «حقوق مالکیت فکری (کپی رایت)»: ایران عضو کنوانسیون های بین المللی کپی رایت (مانند برن) نیست و در این زمینه خلاء قانونی عمیقی وجود دارد. اگرچه وزارت ارشاد بر اساس «قانون اهداف» (وظیفه اجرای قوانین مطبوعات و نشریات) وظایف نظارتی دارد، اما اداره ای با مأموریت جلوگیری از چاپ غیرقانونی به دلیل نبود قانون جامع و صریح مالکیت فکری داخلی، در اجرا با چالش های جدی مواجه خواهد شد.

جلوگیری از انحصار و رانت در صنعت چاپ و نشر آثار	نیاز به قانون ضد انحصار تخصصی: این وظیفه از حوزه فرهنگی خارج شده و وارد حوزه اقتصادی و رقابتی می‌شود. اجرای آن نیازمند اختیارات قانونی گسترده‌تر در زمینه مبارزه با انحصار و قانون تجارت است که در شرح وظایف وزارت ارشاد موجود (حتی در حوزه نظارت بر چاپخانه‌ها) به وضوح وجود ندارد و به سازمان‌هایی چون سازمان تعزیرات حکومتی و شورای رقابت ارتباط پیدا می‌کند.
تولید اسناد امنیتی و حاکمیتی مانند: گذرنامه، اسناد هویتی، کارت‌های رسمی... (مرکز چاپ و نشر ایمن)	تداخل با وظایف وزارتخانه‌های دیگر: تولید اسناد امنیتی و هویتی مانند گذرنامه و اسناد هویتی به‌طور کامل در حوزه وظایف سازمان ثبت احوال، وزارت کشور و پلیس مهاجرت است و ایجاد یک بخش حساس امنیتی-فرهنگی زیرمجموعه وزارت فرهنگ برای این منظور، تداخل وظایف با نهادهای حاکمیتی و امنیتی ایجاد می‌کند.

۵. اداره همگرایی فرهنگی ایران با جهان غرب (و جامعه مدنی مدرن)

وظیفه پیشنهادی	تضاد یا مشکل قانونی
همسویی فرهنگ ایرانی با فرهنگ مدرن و غربی / ترویج ارزش‌هایی مانند: آزادی فردی، نظم، قانون‌گرایی... / تسهیل ارتباط با نهادهای مدنی جهانی	تضاد با هدف «مصونیت جامعه از نفوذ فرهنگ اجانب»: ماده ۱ قانون اهداف و وظایف وزارت ارشاد، صراحتاً بر «استقلال فرهنگی و مصونیت جامعه از نفوذ فرهنگ اجانب» تأکید دارد. اداره‌ای با مأموریت صریح «همگرایی فرهنگی با جهان غرب» و «الگوگیری از استانداردهای مدرن کشورهای پیشرفته»، دقیقاً در تضاد با این هدف کلان قانونی عمل می‌کند و از نظر قانونی فاقد مشروعیت است.
الگوگیری از استانداردهای مدرن کشورهای پیشرفته درباره مشارکت زنان / ترویج فرهنگ برابری، کرامت انسانی	تضاد با قوانین شرعی و شورای عالی انقلاب فرهنگی: سیاست‌های رسمی نظام در مورد زنان تحت تأثیر مستقیم شورای عالی انقلاب فرهنگی و مبانی فقهی/اسلامی است. ترویج «الگوهای موفق غربی» در مورد برابری جنسیتی (که در ادبیات

و حق انتخاب در مشارکت اجتماعی	رسمی «فمینیسم» و «تهدید بنیان خانواده» تلقی می‌شود) تضاد صریح با قوانین و سیاست‌های رسمی نظام دارد.
تغییر فرهنگ رانندگی با استفاده از روش‌های کشورهای اسکاندیناوی و کانادا / فرهنگ شهرنشینی و زیست شهری	تداخل با وظایف وزارت راه، شهرداری‌ها و پلیس راهور: اگرچه این فعالیت‌ها فرهنگی‌اند، اما مسئولیت اجرایی و عملیاتی «فرهنگ رانندگی» بر عهده پلیس راهور، «زیست شهری» بر عهده شهرداری‌ها، و «سیاست‌گذاری کلان شهرسازی» بر عهده شورای عالی شهرسازی و معماری ایران (نهاد فرادستی) است و وزارت فرهنگ در این حوزه‌ها، نقشی فراتر از تولید محتوای فرهنگی ندارد.

۶. مرکز آینده‌پژوهی و تحلیل راهبردی فرهنگ ایران

وظیفه پیشنهادی	تضاد یا مشکل قانونی
شناسایی تهدیدهای نرم ایدئولوژیک، مذهبی، و قومی / ارائه نقشه راه پدافند غیرعامل در استان‌ها و نقاط مرزی کشور	تداخل با وظایف وزارت اطلاعات و نهادهای امنیتی: «شناسایی تهدیدهای نرم» و «نقشه راه پدافند غیرعامل» کاملاً در حوزه پدافند غیرعامل کشور و وزارت اطلاعات است. مرکز آینده‌پژوهی وزارت ارشاد صرفاً مجاز به انجام مطالعات فرهنگی-اجتماعی است، نه تحلیل و برنامه‌ریزی امنیتی در سطح ملی.
همگرایی فرهنگی با غرب / توسعه فنی کشور توأم با گسترش مؤلفه‌های دموکراسی / جلوگیری از تفتیش عقاید و بنیادگرایی	تضاد با مبانی ایدئولوژیک و سیاسی: ترویج صریح «دموکراسی» به عنوان مؤلفه توسعه فنی، و «جلوگیری از بنیادگرایی مذهبی» در یک نهاد رسمی، در تضاد با ایدئولوژی رسمی کشور است که ریشه در جمهوریت اسلامی دارد و از نظر قانونی و سیاسی، غیرقابل اجرا تلقی می‌شود.

نمونه‌هایی برای اصلاح

برای رفع تضادهای قانونی و سیاسی، اداره مذکور باید یا با تغییر ماهیت به یک نهاد غیردولتی (NGO) تغییر کند یا وظایف آن به شکل زیر تعدیل شود.

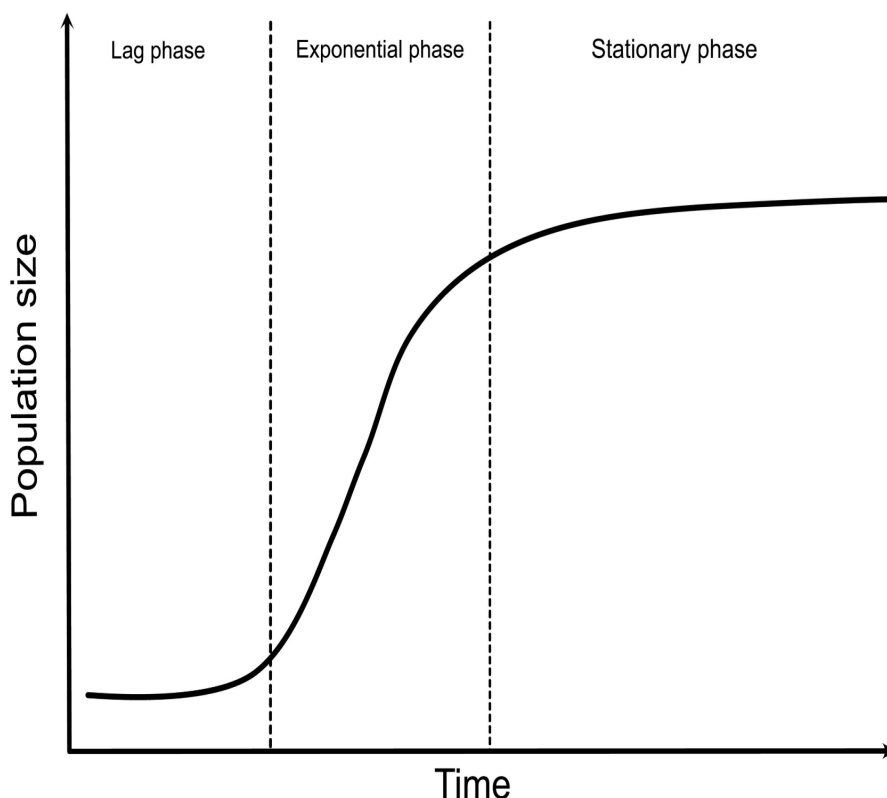
اداره	وظیفه پیشنهادی (تعدیل‌شده)
اداره مطالعات آثار و منابع تمدن ایرانی	تعدیل مأموریت اصلی: «احیای میراث فکری و فرهنگی ایران با تأکید بر همبستگی ملی، حفظ آثار تمدنی (شامل آثار اسلامی و پیش از اسلام) و تطبیق مفاهیم اصیل ایرانی (مانند خردگرایی و اخلاق) با آیین‌ها و ارزش‌های نظام باستانی. حذف کامل: تأکید بر جایگزینی اصول اسلامی و ارزش‌های انقلاب.
اداره شبکه‌سازی فرهنگی و	تعدیل مأموریت اصلی: «توسعه مشارکت مردمی و توانمندسازی مؤسسات فرهنگی و هنری در چارچوب مصوبات فرهنگی و هویت ایرانی-مدرن. جایگزینی

نهادهای مدنی مدرن	جشن‌ها: به‌جای احیای آیین اسلامی، از اصطلاح «احیای آیین‌های ملی سازگار با فرهنگ ایرانی-مدرن» استفاده شود.
اداره همگرایی فرهنگی ایران با جهان غرب	تعدیل مأموریت اصلی: «توسعه دیپلماسی فرهنگی و تعامل با جهان بر اساس هدف شناساندن مبانی، مظاهر و اهداف ملی سازگار با فرهنگ ایرانی-مدرن به جهانیان و انتقال تجارب موفق جهانی (با رعایت استقلال فرهنگی و تعامل فرهنگی) در حوزه‌های فنی و مدیریت فرهنگی. حذف کامل: هرگونه اشاره صریح به «امت اسلامی»، «الگوگیری از ارزشهای اسلامگرایانه، ضد انسانی» و «همسویی با محور به اصطلاح مقاومت».
مرکز آینده‌پژوهی و تحلیل راهبردی	تعدیل مأموریت اصلی: «آینده‌پژوهی در مورد فرهنگ عمومی، رسانه و سبک زندگی و ارائه هشدارهای زود هنگام فرهنگی در زمینه تهدیدات فرهنگی کشور(مانند آسیب‌های اجتماعی، فرقه‌های افراطی و...)». حذف کامل: هرگونه اشاره به گسترش ارزشهای اسلامی.

برای گذر از "نظام کلی فرهنگی حاکم" (مبنتی بر ایدئولوژی و قوانین سنتی) به "نظام پیشنهادی پروژه گندی‌شاپور" (مبنتی بر هویت ایرانی-مدرن، خردگرایی و همگرایی جهانی)، یک پیشنهاد کلی که شامل یک استراتژی سه‌مرحله‌ای (مدل گذار) است، در زیر ارائه می‌شود:

این مدل، با در نظر گرفتن نقاط ضعف و تهدیدهای قانونی و سیاسی، بر گذار نرم، غیرمتمرکز و ایجاد پایگاه نردبانی تمرکز دارد.

Growth Curve



مدل گذار: استراتژی سه مرحله‌ای برای چرخش فرهنگی

هدف از این استراتژی، کاهش وابستگی به مجوزهای دولتی و ایجاد مرجعیت فرهنگی موازی است تا نظام پیشنهادی بتواند در نهایت به عنوان "فرهنگ غالب و مورد پذیرش عمومی" تثبیت شود.

مرحله ۱: تثبیت هویتی و منابع

این مرحله بر تقویت نقاط قوت داخلی و استفاده از فرصت‌های دیجیتال برای ایجاد پایه‌های فکری و زیرساختی متمرکز است.

هدف نهایی در این مرحله	اقدام کلیدی (Referenced GCS Plan)	محور عملیاتی
ایجاد یک مرجعیت علمی غیردولتی برای بازنویسی "نظریه تمدن ایرانی" بر اساس خردگرایی و متون کلاسیک.	تأسیس «شورای عالی مطالعات آثار» و «مرکز آینده‌پژوهی» در خارج از کشور (با پوشش دیاسپورا).	تولید دانش تمدنی
قطع کامل وابستگی مالی به بودجه دولتی و جبران ضعف فقدان قانون کی‌رایت از طریق حمایت مالی مستقیم.	تأسیس صندوق سرمایه‌گذاری شاپور (در خارج) و ایجاد کانال‌های امن مالی برای تأمین گرنت.	ایجاد استقلال مالی
استفاده از فرمت‌هایی که کمتر تحت نظارت سنتی هستند برای جذب نیروی جوان و شروع به ترویج مضامین مدرن.	تمرکز کامل بر پروژه استودیوی بازی‌های ویدیویی فردوسی و پادکست‌های عمیق فرهنگی.	تولید محتوای مقاوم
اتصال نخبگان داخل و خارج بدون نیاز به نهادهای مدنی رسمی و ایجاد هسته‌های تولید محتوای موازی.	ایجاد پلتفرم دیجیتال شبکه‌سازی فرهنگی (Cultural Hub) رمزگذاری‌شده.	شبکه‌سازی فعالان

مرحله ۲: نفوذ و توزیع غیرمتمرکز (گسترش عمومی)

در این مرحله، محتوای تولیدشده در مرحله اول، از طریق زیرساخت‌های مستقل فناوری در میان جامعه جوان منتشر شده و فرهنگ پیشنهادی به عنوان فرهنگ غالب مطرح می‌شود.

هدف نهایی در این مرحله	اقدام کلیدی (Referenced GCS Plan)	محور عملیاتی
------------------------	-----------------------------------	--------------

انقلاب توزیع دیجیتال	توزیع رایگان و گسترده محتوا (کتاب‌های صوتی، انیمیشن‌ها، بازی‌ها) از طریق کانال‌های خارج از کنترل (تلگرام، شبکه‌های اجتماعی).	تبدیل محتوای مدرن به "فرهنگ اکثریت خاموش" و افزایش تقاضای عمومی برای آزادی‌های فرهنگی.
استفاده از هویت ملی	ترویج مفاهیم "خردگرایی" و "زن ایرانی" از طریق بازی‌ها و فیلم‌ها.	ایجاد یک هویت فرهنگی مشترک که فرادینی باشد و بتواند تمام مردم ایران را زیر چتر "میهن‌دوستی تمدن‌محور" متحد سازد.
لابی‌گری در خارج	تقویت کرسی‌های ایران‌شناسی آزاد و ارتباط با نهادهای مدنی بین‌المللی.	حصول مشروعیت جهانی برای نظام فرهنگی پیشنهادی و اعمال فشار غیرمستقیم بر سیاست‌های فرهنگی داخلی.

مرحله ۳: تعامل و تثبیت (تغییر ساختار از درون و برون)

این مرحله پس از آن رخ می‌دهد که تقاضای عمومی و مرجعیت علمی (مرحله ۱) به‌اندازه‌ای قوی شده باشند که سیستم حاکم برای کاهش تنش و حفظ مشروعیت، مجبور به سازگاری شود.

محور عملیاتی	اقدام کلیدی (Referenced) (GCS Plan)	هدف نهایی در این مرحله
--------------	--	------------------------

اصلاحات قانونی اجباری	فشار برای تصویب قانون جامع کپی رایت و تسهیل قانون سازمان‌های مردم‌نهاد (NGOs).	حذف بزرگ‌ترین موانع قانونی برای ورود مشروع نهادهای مدنی مدرن و اتصال اقتصاد فرهنگ به جهان.
نفوذ نخبگان به بوروکراسی	استفاده از نخبگان تربیت‌شده برای تصدی پست‌های اداری در سطوح میانی و تغییر رویکردها.	تبدیل بوروکراسی به تسهیل‌گر؛ نهادهای حاکمیتی به‌جای "مرکز نظارت" به "سرویس‌دهنده و تسهیل‌گر هنر" تبدیل می‌شوند.
تبدیل نهاد گندی‌شاپور	انتقال فعالیت‌های کلیدی صندوق، استودیو و مراکز علمی از خارج به مناطق آزاد و مراکز مستقل داخلی.	تثبیت نهایی فرهنگ پیشنهادی به عنوان "نظام فرهنگی نوین ایران" و آغاز همگرایی کامل فرهنگی با جهان غرب (GCS).

خلاصه راهبرد

این گذار، یک نبرد فرهنگی است که ابتدا در فضای مجازی و فکری برنده می‌شود (مراحل ۱ و ۲) و سپس به تغییرات ساختاری و قانونی (مرحله ۳) منجر می‌گردد. تمرکز اصلی بر تولید مشروعیت فرهنگی و مالی در خارج از کشور و توزیع آن در داخل از طریق زیرساخت‌های مستقل است.

منابع

موضوع مورد ارجاع	اسناد دولتی رسمی
قانون اهداف و وظایف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی	مجلس شورای اسلامی. (۱۳۶۵). قانون اهداف و وظایف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (مصوب ۱۲ اسفند ۱۳۶۵). روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران.
گزارش‌های کارشناسی مرتبط با فرهنگ	مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی. (تاریخ معاصر). عنوان گزارش کارشناسی مرتبط با اصلاح قوانین فرهنگی یا نهادهای مدنی [گزارش کارشناسی].
ساختار و وظایف رسمی وزارت فرهنگ	وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی. (تاریخ معاصر). معرفی معاونت‌ها، سازمان‌ها و مراکز تابعه. برگرفته از وبسایت رسمی وزارتخانه.
مبانی فقهی و حقوقی نظام (اسلامی بودن)	قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران. (۱۳۵۸). اصول ۲ و ۴ (مربوط به مبانی اعتقادی و ولایت فقیه).
نظارت‌ها و ممیزی (هیئت ممیزی)	شورای عالی انقلاب فرهنگی. (تاریخ معاصر). مصوبات و آیین‌نامه‌های مربوط به نظارت محتوایی و ممیزی کتاب و نشریات.
خلاء کپی‌رایت	مجلس شورای اسلامی. (تاریخ معاصر). عدم تصویب نهایی قانون جامع حقوق مالکیت فکری و الحاق به کنوانسیون‌های بین‌المللی.